สมรรถนะเทคโนโลยีและการเข้าถึงแหล่งทุนที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ SMEs ด้านอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร

Technology Competency and Accessment of Sources of fund Affecting Business efficiency of SMEs Logistic Operation in Bangkok area.

สิรวีร์ กัญจน์ธนะกุล
สาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ผู้รับผิดชอบบทความ

Sirawee Kanthanakul
E-mail: 6614155034@rumail.ru.ac.th
Faculty of Business Administration Program in Management
Ramkhamhaeng University
Corresponding author

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) สำรวจและสรุปความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อสมรรถนะเทคโนโลยีและการเข้าถึงแหล่งทุนที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ SMEs อุตสาหกรรมด้านโลจิสติกส์ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร(2) เพื่อวิเคราะห์และสรุปอิทธิพลของสมรรถนะเทคโนโลยีและการเข้าถึงแหล่งทุนที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ SMEs อุตสาหกรรมด้านโลจิสติกส์ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร (3) เพื่อวิเคราะห์และสรุปทิศทางของอิทธิพลทางตรงหรือทางอ้อม ที่ปัจจัยแต่ละด้านมีต่อประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ SMEs อุตสาหกรรมด้านโลจิสติกส์ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร(4) เพื่อวิเคราะห์ และสรุปความแตกต่างของขนาดอิทธิพลที่ปัจจัยแต่ละด้านมีต่อประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ SMEs อุตสาหกรรมด้านโลจิสติกส์ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือแบบสอบถาม ซึ่งได้ทำการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83 ตัวอย่างจำนวน 400 คน เลือกจากการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก สถิติที่ใช้ประกอบด้วยสถิติเชิงพรรณนาประกอบด้วยค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (พหุคูณ) ทั้งนี้การทดสอบ สมมุติฐานทำที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผลการศึกษาอธิบายได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นชายโดยมีอายุอยู่ในช่วง 51 ปีขึ้นไป เป็นผู้ประกอบการหรือเจ้าของธุรกิจ ระยะเวลาประกอบธุรกิจ อยู่ในช่วง 6-10 ปี ดำเนินกิจการประเภทขนส่งทางบกโดยรถ 4 ล้อ โดยภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามค่อนข้างพึงพอใจต่อสมรรถนะเทคโนโลยีในขณะที่ค่อนข้างพึงพอใจต่อการเข้าถึงแหล่งทุนและค่อนข้างพึงพอใจต่อประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ SMEs อุตสาหกรรมด้านโลจิสติกส์ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร นอกจากนี้ในส่วนการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ SMES อุตสาหกรรมด้านโลจิสติกส์ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร อธิบายว่าสมรรถนะเทคโนลียีมีอิทธิพลโดยตรงต่อประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ SMEs อุตสาหกรรมด้านโลจิสติกส์ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในทางตรงกันข้ามการเข้าถึงแหล่งทุนไม่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ SMEs อุตสาหกรรมด้านโลจิสติกส์ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร

คำสำคัญ : *ประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ, สมรรถนะเทคโนโลยี, การเข้าถึงแหล่งทุน, ผู้ประกอบการ SMEs, โลจิสติกส์*

ABSTRACT

This study aimed to (1) explore and summarize the opinions of personnel regarding technological capability and access to funding that influence the business performance of SMEs in the logistics industry within the Bangkok metropolitan area; (2) analyze and summarize the influence of technological capability and access to funding on the business performance of SMEs in the logistics industry within the Bangkok metropolitan area; (3) analyze and summarize the directions of both direct and indirect influences of each factor on the business performance of SMEs in the logistics industry within the Bangkok metropolitan area; and (4) analyze and summarize the differences in the magnitude of influence that each factor has on the business performance of SMEs in the logistics industry within the Bangkok metropolitan area.The research instrument used in this study was a questionnaire, which was validated by experts and demonstrated a reliability coefficient of 0.80. The sample consisted of 400 respondents selected using convenience sampling. Statistical methods employed included descriptive statistics (frequency, percentage, mean, and standard deviation) and inferential statistics, specifically multiple regression analysis. Hypothesis testing was conducted at the significance level of 0.05.

The findings revealed that most respondents were male, aged 51 years and above, and were business owners. They had operated their businesses for 6–10 years and were primarily engaged in four-wheel land transportation. Overall, respondents reported a relatively high level

of satisfaction with technological capability, access to funding, and business performance of SMEs in the logistics industry in the Bangkok metropolitan area. Furthermore, the analysis indicated that technological capability has a statistically significant direct influence on the business performance of SMEs in the logistics industry in the Bangkok metropolitan area at the 0.05 significance level. In contrast, access to funding was found to have no significant influence on business performance of SMEs in the logistics industry in this area.

Keywords: Business Performance, Technological Capability, Access to Funding, SME Entrepreneurs, Logistics Industry

ที่มาและปัญหาของการวิจัย

ในสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่มีการแข่งขันสูงในปัจจุบัน ประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ชี้วัดความอยู่รอดและความสำเร็จขององค์กรในระยะยาว ประสิทธิภาพหมายถึงความสามารถของธุรกิจในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น คน เงิน และเทคโนโลยี ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน อุตสาหกรรมโลจิสติกส์ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ ประสิทธิภาพในการดำเนินงานไม่เพียงแต่ช่วยให้ธุรกิจสามารถลดต้นทุน, เพิ่มความรวดเร็วในการจัดส่ง, และสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าเท่านั้น แต่ยังเป็นกลไกสำคัญที่ช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนในระยะยาว

ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจและเป็นจุดเชื่อมต่อการขนส่งที่สำคัญของประเทศ ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในอุตสาหกรรมโลจิสติกส์มีบทบาทอย่างยิ่งต่อการขับเคลื่อนห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) อย่างไรก็ตาม ธุรกิจเหล่านี้กำลังเผชิญกับความท้าทายที่ซับซ้อน ทั้งจากสภาวะเศรษฐกิจที่ผันผวน, การแข่งขันที่รุนแรง, และการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมผู้บริโภคที่ต้องการความรวดเร็วและแม่นยำยิ่งขึ้น

เพื่อรับมือกับความท้าทายดังกล่าว การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้ประกอบการ SMEs ด้านโลจิสติกส์. การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อค้นหาว่าปัจจัยใดที่มีส่วนช่วยในการยกระดับประสิทธิภาพ.

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อสำรวจและสรุปความคิดเห็นของผู้ประกอบการ SMEs อุตสาหกรรมด้านโลจิสติกส์ที่มีต่อสมรรถนะเทคโนโลยี การเข้าถึงแหล่งทุน และประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจที่ส่งผลกระทบต่อ SMEs อุตสาหกรรมด้านโลจิสติกส์ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อวิเคราะห์และสรุปอิทธิพลของสมรรถนะเทคโนโลยี การเข้าถึงแหล่งทุน และประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจที่ส่งผลกระทบต่อ SMEs อุตสาหกรรมด้านโลจิสติกส์ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร

3. เพื่อวิเคราะห์และสรุปทิศทางของอิทธิพลทางตรงหรือทางอ้อมที่ปัจจัยแต่ละด้านมีต่อประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจที่ส่งผลกระทบต่อ SMEs อุตสาหกรรมด้านโลจิสติกส์ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร

4. เพื่อวิเคราะห์และสรุปความแตกต่างของขนาดอิทธิพลที่ปัจจัยแต่ละด้านมีต่อประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจที่ส่งผลกระทบต่อ SMEs อุตสาหกรรมด้านโลจิสติกส์ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการศึกษา

ขอบเขตด้านประเภทการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ได้ใช้เทคนิคของการวิจัยเชิงปริมาณโดยมีการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ซึ่งแบบสอบถามที่ใช้ได้ถูกสร้างจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ศึกษา ซึ่งได้กล่าวต่อไปในหัวข้อขอบเขตเนื้อหา

ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาของการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยใช้เนื้อหาของแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาในเรื่องต่อไปนี้ (1) การอธิบายคุณลักษณะของตัวแปรทุกตัวที่จะนำมาศึกษา เพื่อนำไปสู่การสร้างเนื้อหาของแบบสอบถาม การพิจารณาการวัด และการใช้มาตรวัดที่เหมาะสมกับการวิเคราะห์ทางสถิติ (2) การศึกษาที่สนับสนุนและอธิบายถึงอิทธิพลที่เกิดขึ้นระหว่างตัวแปรเพื่อนำมาใช้ในการกำหนดกรอบแนวความคิดที่แสดงถึงอิทธิพลระหว่างตัวแปร การนำเสนอและการทดสอบสมมุติฐานด้วยวิธีการวิเคราะห์ทางสถิติ

ขอบเขตของตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วยตัวแปรประเภทต่าง ๆ ได้แก่

1. ตัวแปรอิสระหรือตัวแปรต้น เป็นตัวแปรที่ผู้วิจัยนำมาศึกษาเพื่อวิเคราะห์ว่าตัวแปรอิสระเหล่านี้จะส่งผลต่อตัวแปรตามในลักษณะใด กล่าวคือ (1) จะส่งผลหรือไม่และ (2) จะส่งผล ไปในเชิงบวกหรือเชิงลบ ในที่นี้ตัวแปรอิสระที่นำมาศึกษา ได้แก่

1.1) สมรรถนะเทคโนโลยี 1.2) การเข้าถึงแหล่งทุน

2. ตัวแปรตาม เป็นตัวแปรที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาว่าจะได้รับอิทธิพลจากตัวแปรอิสระตัวใดบ้าง ในที่นี้ตัวแปรตามคือประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจที่ส่งผลกระทบต่อ SMEs ด้านอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตการใช้สถิติ

ผู้วิจัยได้นำเทคนิคทางสถิติเพื่อนำมาใช้ในการอธิบายคุณลักษณะของตัวแปรแต่ละตัว และในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในเรื่องเกี่ยวกับการส่งผลระหว่างกัน มีดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อใช้อธิบายคุณลักษณะของตัวแปรทุกตัว และสัมประสิทธิอัลฟ่าของครอนแบช (Cronbach's alpha coefficient) เพื่อแสดงค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือ (แบบสอบถาม)

2. สถิติเชิงอนุมาน ประกอบด้วยการวิเคราะห์การถดถอย เพื่อนำมาใช้ในการทดสอบสมมุติฐานที่มีความเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ในลักษณะของการส่งผลหรืออิทธิพลระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตามที่กล่าวไว้ข้างต้นในเรื่องอของตัวแปรแต่ละประเภท

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้เป็นประโยชน์ต่อองค์กรหน่วยงานและบุคคลที่ได้นำผลการศึกษาไปประยุกต์ใช้ดังต่อไปนี้

1. องค์กรและหน่วยงานที่จะได้รับประโยชน์ได้แก่ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมด้านโลจิสติกส์หรือขนส่ง เพื่อการวางแผนและพัฒนา องค์กรจะนำผลไปใช้ในการวางแผนพัฒนาสมรรถนะเทคโนโลยีและการเข้าถึงแหล่งทุน เพื่อทำให้การดำเนินการด้านประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิผลเพิ่มขึ้น โดยที่องค์กรและหน่วยงานจะนำไปใช้ในเรื่องการเรียงลำดับความสำคัญ ระหว่าง สมรรถนะเทคโนโลยีและการเข้าถึงแหล่งทุน ที่ควรจะได้รับการพัฒนาก่อนหรือหลังเพื่อที่จะนำไปใช้ในการสร้างประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ SMEs ในเวลาที่เหมาะสม และเป็นการใช้ทรัพยากรองค์กร อาทิ งบประมาณและบุคลากรที่มีอยู่จำกัด อย่างคุ้มค่า รวมไปถึงการวางแผนนโยบายและกลยุทธ์ด้านการลงทุนและการบริหารจัดการหนี้สินได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นเพื่อให้มีเงินทุนหมุนเวียนและพร้อมสำหรับการลงทุนในเทคโนโลยีใหม่ๆได้อย่างทันท่วงที

2. บุคคลที่สนใจ ได้แก่ นักวิชาการ นักวิจัย นักศึกษา และบุคคลวิชาชีพต่างๆ โดย ที่กลุ่มบุคคลเหล่านสามารถนำผลการศึกษาไปใช้ตามวัตถุประสงค์ต่างๆ อาทิ

2.1 บุคคลที่สนใจ ได้แก่ นักวิชาการ นักวิจัย นักศึกษา และบุคคลวิชาชีพต่างๆ โดย ที่กลุ่มบุคคลเหล่านสามารถนำผลการศึกษาไปใช้ตามวัตถุประสงค์ต่างๆ อาทิ นำไปใช้เป็นข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป เพื่อขยายผลการศึกษาให้มีมุมมองที่หลากหลายมากขึ้น หรือนำไปใช้ประกอบการเขียนผลงานทางวิชาการให้มีความชัดเจนเพิ่มขึ้น

2.2 นำไปใช้เป็นประเด็นในการศึกษาเพื่อให้เกิดความรู้ใหม่ หรือเพิ่มรายละเอียดของการศึกษาที่สนใจอยู่ในขณะนั้นให้มีความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

2.3 นำไปใช้เป็นแนวทางในการเพิ่มความรู้ และทักษะให้กับการพัฒนาตนเอง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานให้บรรลุเป้าหมาย

3. กลุ่มนักวิชาการ สามารถนำผลการศึกษาไปใช้ประโยชน์ ดังนี้

3.1 นำไปใช้เป็นข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งต่อไปเพื่อให้เกิดความรู้ใหม่

3.2 นำไปใช้เป็นข้อมูลในการเขียนผลงานทางวิชาการให้มีความชัดเจนมากขึ้น

3.3 นำไปใช้เป็นการขยายความรู้ และเกิดเป็นความรู้ใหม่ที่อธิบายถึงตัวแปรที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ให้เกิดความเข้าใจในเชิงลึกได้มากยิ่งขึ้น ในลักษณะของอิทธิพลที่เกิดขึ้นระหว่างตัวแปร

การทบทวนแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะเทคโนโลยี และประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะเทคโนโลยี

ธนาคาร อินทรพานิชย์ (2561) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของสมรรถนะทางเทคโนโลยีสารสนเทศ นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่าสมรรถนะทางเทคโนโลยี สารสนเทศไว้ดังนี้ องค์ประกอบของสมรรถนะทางเทคโนโลยีสารสนเทศ คือ (1) ความรู้ (2) ทักษะและ (3) ทัศนคติที่จำเป็นเพื่อให้การทำงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล รวมทั้งผลักดันให้ผล การปฏิบัติงานบรรลุตามเป้าหมาย

ปิยะฉัตร จารุธีรศานต์ (2562) อธิบายว่า สมรรถนะทางเทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญในการยกระดับศักยภาพขององค์กร โดยเฉพาะธุรกิจในภาคการขนส่งและโลจิสติกส์ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น ระบบติดตามสินค้า (Tracking System) และระบบการจัดเส้นทาง (Routing System) ช่วยเพิ่มความรวดเร็ว ความแม่นยำ และลดความผิดพลาดในการดำเนินงาน ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพและความพึงพอใจของลูกค้า ตลอดจนเป็นปัจจัยที่เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจ

กิตติ วงษ์สมบูรณ์ (2563) อธิบายว่า สมรรถนะทางเทคโนโลยีของผู้ประกอบการไทย โดยเฉพาะในกลุ่ม SMEs ประกอบด้วยองค์ประกอบหลักสามด้าน ได้แก่ (1) ความรู้ความเข้าใจในเทคโนโลยี (2) ความสามารถในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในงานจริง และ (3) ความพร้อมในการปรับตัวต่อเทคโนโลยีใหม่ ๆ องค์กรที่มีสมรรถนะทางเทคโนโลยีสูงจะสามารถสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ได้ต่อเนื่อง ทำให้เกิดความได้เปรียบเชิงการแข่งขันและความยั่งยืนในระยะยาว

นภัสพร นิยะวานนท์ (2564) อธิบายว่า สมรรถนะทางเทคโนโลยีมีความสัมพันธ์โดยตรงกับประสิทธิภาพของธุรกิจ โดยเฉพาะในภาคโลจิสติกส์ การพัฒนาเทคโนโลยีช่วยให้การจัดการระบบขนส่ง การวิเคราะห์ข้อมูล และการติดตามสถานะสินค้าเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ต้นทุนลดลง และคุณภาพการให้บริการดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง สมรรถนะทางเทคโนโลยีจึงเป็นปัจจัยหลักที่ช่วยยกระดับขีดความสามารถในการดำเนินธุรกิจในยุคดิจิทัล

มทินี วงศ์ธราวัฒน์ (2566) อธิบายว่า สมรรถนะทางเทคโนโลยี (Technological Competency) หมายถึง ความรู้ ทักษะ ความสามารถ และทัศนคติของบุคลากรในการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน รวมถึงความพร้อมของบุคลากรในการเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ ๆ และการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของยุคดิจิทัล สมรรถนะทางเทคโนโลยีจึงไม่เพียงสะท้อนถึงความสามารถเชิงเทคนิคเท่านั้น แต่ยังรวมถึงมิติทางพฤติกรรมและทัศนคติที่ส่งผลต่อความสำเร็จขององค์กรในระยะยาว

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเข้าถึงแหล่งทุน

วรรณพร ทองประเสริฐ (2562) อธิบายว่า แหล่งเงินทุนของเทคสตาร์ทอัพในประเทศไทยส่วนใหญ่ใช้แหล่ง เงินทุนตัวเอง (Bootstrap) โดยมีวิธีการเข้าถึงแหล่งเงินทุน คือ เงินเก็บของตัวเองซึ่งเป็นแหล่ง เงินทุนที่สตาร์ทอัพใช้ในการเริ่มต้นทำธุรกิจ รองลงมาคือ การรวมเงินทุนกับผู้ร่วมก่อตั้งธุรกิจ (Co-Founder) และเงินสนับสนุนจากครอบครัว สำหรับเหตุผลในการตัดสินใจเลือกแหล่งเงินทุนที่ คือ การไม่สูญเสียอำนาจในการตัดสินใจ และสามารถกำหนดเป้าหมาย และทิศทางธุรกิจโดยไม่ถูก แทรกแซง ประโยชน์ที่ได้รับ คือ ความเป็นเจ้าของและถือหุ้นในสัดส่วนที่มากที่สุด

ธนาคารแห่งประเทศไทย โดย สุวรรณี เจษฎาศักดิ์ (2565) อธิบายว่า การเข้าถึงแหล่งทุนของผู้ประกอบการไทยเป็นหนึ่งในปัจจัยหลักของการเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะในกลุ่มธุรกิจ SMEs การพัฒนากลไกสินเชื่อเพื่อผู้ประกอบการรายย่อย เช่น สินเชื่อดิจิทัล (Digital Loan) และแพลตฟอร์มการระดมทุนแบบ P2P Lending ช่วยเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงทุนที่รวดเร็ว โปร่งใส และลดขั้นตอนทางเอกสาร ทำให้ผู้ประกอบการสามารถนำเงินทุนไปใช้ขยายธุรกิจและลงทุนในเทคโนโลยีใหม่ ๆ ได้อย่างมีประสิทธิผล

นภัสพร นิยะวานนท์ (2564) อธิบายว่า แหล่งเงินทุน ในงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมโลจิสติกส์ มักหมายถึง ปัจจัยสำคัญที่ใช้สนับสนุนการลงทุนใน การเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล และ นวัตกรรมโลจิสติกส์ เพื่อให้เกิดผลการดำเนินงานที่สูงขึ้น โดยเน้นทั้งเงินทุนจากสถาบันการเงินและแหล่งเงินทุนจากเอกชน/VC

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ

วารุณีกุล รัตนาวิจิตรา (2017) อธิบายว่า ประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ (Business Performance Efficiency)”หมายถึง ความสามารถขององค์กรในการบรรลุเป้าหมายเชิงกลยุทธ์และผลลัพธ์ที่คาดหวัง ภายใต้การใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเกิดประสิทธิผลสูงสุด โดยวัดได้จากผลสำเร็จในหลายมิติ ได้แก่ มิติด้านการเงิน , มิติด้านกระบวนการภายใน, มิติด้านลูกค้า และมิติด้านการเรียนรู้และพัฒนา

ภาวิณี ทองแย้ม (2560) อธิบายว่า การบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยเน้นการวัดผลที่จับต้องได้ในด้าน การตลาด (ส่วนแบ่งตลาด, การเติบโตของลูกค้า) และ การเงิน (ความสามารถในการทำกำไร)

วรรษมน มัทธุจัด (2563) อธิบาย ประสิทธิภาพการดำเนินงาน (Operational Performance) ในฐานะ ผลลัพธ์ที่เกิดจากการใช้กลยุทธ์การดำเนินงาน ซึ่งเป็นตัวชี้วัดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจ SMEs ประกอบด้วยด้านคุณภาพ ด้านต้นทุน ด้านความรวดเร็ว และด้านความยืดหยุ่น

คณาวุฒิ อินทร์แก้ว และศุภวรรณ กุศลธรรมรัตน์ (2562) อธิบายว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถของบุคลากรในการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดอย่างมีคุณภาพ ทันเวลา ไม่มีงานค้าง และสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม พร้อมทั้งมีความภาคภูมิใจในผลการทำงานของตนเอง

ณัฐนันท์ พิทักษ์ศรี (2565) อธิบายว่า ความสามารถในการทำกำไรและการเติบโตอย่างต่อเนื่อง ในระยะยาว โดยต้องคำนึงถึงปัจจัยด้าน ความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ควบคู่ไปกับผลการดำเนินงานหลัก

การทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ในลักษณะของการส่งผลระหว่างตัวแปร

Wamba et al. (2017) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ *"ความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่และเทคโนโลยีสารสนเทศขององค์กรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพทางธุรกิจ"* โดยพบว่าองค์กรที่สามารถนำเทคโนโลยีและข้อมูลมาใช้สนับสนุนการตัดสินใจและปรับปรุงกระบวนการ ย่อมมี ประสิทธิภาพสูงขึ้น ลดต้นทุน และเพิ่มความได้เปรียบทางการแข่งขัน

Afaishat, Alshurideh และคณะ (2024) ศึกษาผลของการนำเทคโนโลยีดิจิทัลและระบบวิเคราะห์ข้อมูลทางธุรกิจต่อประสิทธิภาพขององค์กร พบว่า การใช้เทคโนโลยีร่วมกับความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูล ช่วยให้องค์กรสามารถปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงาน เพิ่มประสิทธิภาพในการตัดสินใจ และส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพทางธุรกิจ โดยเฉพาะเมื่อองค์กรมีความพร้อมด้านบุคลากรที่สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม

Wibowo (2023) ได้ศึกษาเรื่อง Digital Tools Integration พบว่า การใช้เทคโนโลยีและวิธีการล่าสุดในกระบวนการผลิตเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วย เพิ่มประสิทธิภาพ (Increase Efficiency) และทำให้บริษัทบรรลุเป้าหมายด้านประสิทธิภาพสูงสุด (Achieve optimal performance levels)

Stanford HAI (Human-Centered AI Index Report) (2025) ยืนยันว่า AI ช่วย เพิ่มผลิตภาพ (Productivity) และในหลายกรณีช่วยลดช่องว่างทางทักษะในกลุ่มแรงงาน

ณัจฐลักษณ์ จันทร์มาลา และเจษฎา วงศ์แสนสุขเจริญ (2023) ศึกษาเรื่อง ความสามารถทางนวัตกรรมที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานขององค์กรในบริษัทผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ พบว่า ความสามารถทางนวัตกรรม ส่งผลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อผลการดำเนินงานองค์กรและพบว่า ปัจจัยจูงใจและปัจจัยสุขอนามัยส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงาน

จากการทบทวนแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ในลักษณะของการส่งผลระหว่างสมรรถนะเทคโนโลยีที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงาน สรุปได้ว่าสมรรถนะเทคโนโลยีมีการส่งผลต่อกัน สามารถอธิบายในที่นี้ได้ว่าสมรรถนะเทคโนโลยีเกิดขึ้นกับผู้ประกอบการนั้นเป็นผลมาจากการที่บุคลากรมีความรู้ทักษะและทัศนคติที่มากพอ

สมมติฐาน

สมมุติฐานที่ 1 : สมรรถนะเทคโนโลยีส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ SMEs อุตสาหกรรมด้านโลจิสติกส์ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร

สมมุติฐานที่ 2 : การเข้าถึงแหล่งทุนส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ SMEs อุตสาหกรรมด้านโลจิสติกส์ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร

กรอบแนวความคิด

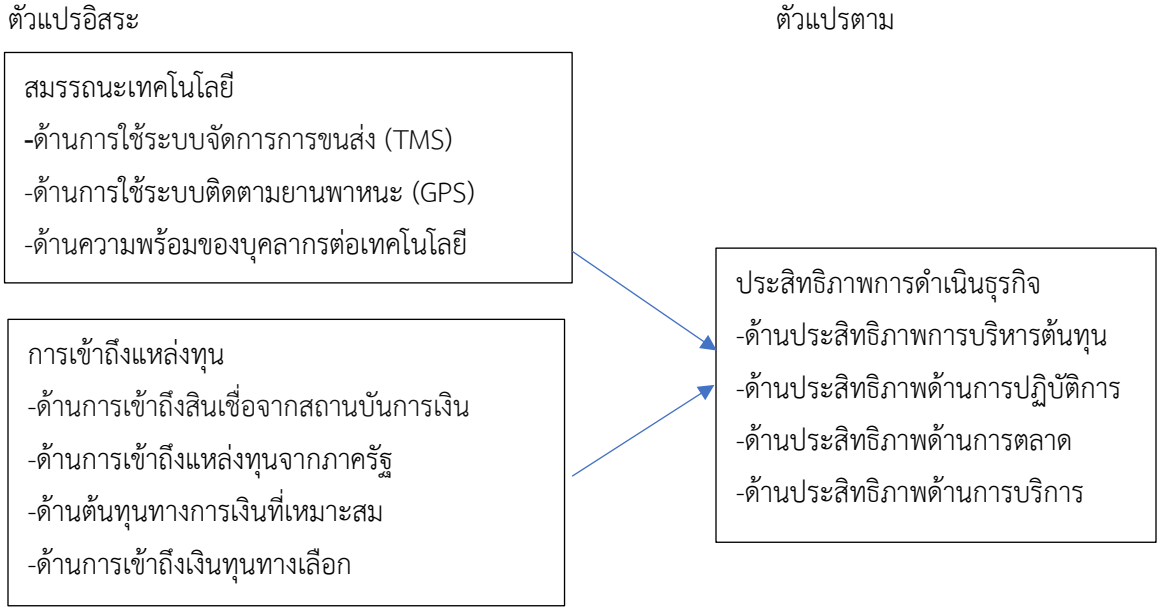

ระเบียบวิธีการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มีการกำหนดคุณสมบัติไว้เพื่อให้ได้ประชากรที่มีความรู้ความเข้าใจที่ได้รับจากประสบการณ์ของตนเองและ/ หรือได้รับจากแหล่งข้อมูลประเภทต่างๆ อาทิที่มีความสนิทใกล้ชิด เอกสารทางช่องทางประเภทอื่น เป็นต้น ความรู้และความเข้าใจดังกล่าว ส่งผลให้ประชากรสามารถให้ข้อมูลโดยแสดงความคิดเห็นได้อย่างถูกต้องสอดคล้องกับประเด็นที่ผู้วิจัย ศึกษา ซึ่งคุณสมบัติของประชากร (1)เป็นผู้ประกอบการ ผู้บริหารระดับสูง หรือผู้จัดการฝ่ายโลจิสติกส์ ที่มีอาชีพด้านอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ และดำเนินธุรกิจหรือมีสำนักงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร (2)เป็นบุคคลที่มีประสบการณ์หรือความเชี่ยวชาญในด้านเทคโนโลยีหรือด้านการเงิน มาก่อน(3)เป็นบุคคลที่มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับ สมรรถนะเทคโนโลยี การเข้าถึงแหล่งทุน และประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ

1. **ตัวอย่าง**

ตัวอย่างที่นำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้จะถูกเลือกจากประชากรที่มีการกำหนดคุณสมบัติไว้ล่วงหน้าตามที่ระบุไว้ข้างต้น เหตุผลที่ผู้วิจัยใช้ตัวอย่างเนื่องจาก (จำนวนประชากรมีจำนวนมาก แต่ผู้วิจัย

มีข้อจำกัดด้านเวลา งบประมาณ และบุคลากรที่จะใช้ในการเข้าถึง และการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรทั้งหมด) ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1.พิจารณาคุณสมบัติของตัวอย่างจากคุณสมบัติของประชากรตามที่ระบุไว้ข้างต้น

2.กำหนดขนาดหรือจำนวนของตัวอย่างซึ่งในที่นี้เป็นการกำหนดขนาดตัวอย่างที่ ผู้วิจัยไม่ทราบจำนวนประชากร โดยใช้สูตรการคำนวณของ Cochrane (1977) ได้แก่

$$n = \frac{Z^2}{4e^2}$$

ในที่นี้ n หมายถึง ขนาด/ จำนวนของตัวอย่าง

Z หมายถึง ช่วงของความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 มีค่าเท่ากับ 1.96

e หมายถึง ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 มีค่าเท่ากับ 0.05 แทนค่าทั้งหมดจะได้ n = 400 ตัวอย่าง

2.1 พิจารณาคุณสมบัติของตัวอย่างจากคุณสมบัติของประชากรตามที่ระบุไว้ข้างต้น

2.2 กำหนดขนาดหรือจำนวนตัวอย่างซึ่งในที่นี้เป็นการกำหนดขนาดตัวอย่างที่ทราบจำนวน

2.3 การเลือกตัวอย่างในการศึกษา เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสำรวจความคิดเห็น ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยคำนึงถึงความน่าจะเป็นซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการส่งผ่านทางออนไลน์

3. เครื่องมือในการศึกษา

งานวิจัยฉบับที่ดำเนินการอยู่นี้ได้ใช้เทคนิคการวิจัยเชิงปริมาณซึ่งได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล โดยการตั้งเป็นคำถามและผู้ตอบแบบสอบถามตอบคำถามที่เป็นลักษณะของการแสดงความคิดเห็น ดังมีรายละเอียดของการจัดทำเครื่องมือ คือ

3.1 ที่มาของเครื่องมือ

ในที่นี้หมายถึง คำถามที่อยู่ในแบบสอบถามที่มีความเกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ศึกษาทุกตัวและทุกประเภทนั้น ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ประกอบด้วย

3.2.1 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

3.2.2 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งได้มีการศึกษามาก่อน

3.2.3 คำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิ

3.2.4 คำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา

3.2 องค์ประกอบของเครื่องมือ

แบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษา ประกอบด้วยคำถามซึ่งแบ่งเป็น 4 ส่วน ดังต่อไปนี้

<u>ส่วนที่ 1</u> เป็นคำถามด้านประชากรศาสตร์ และความคิดเห็นทั่วไปที่เกี่ยวกับคุณลักษณะของ ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่งในองค์กร ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ จำนวนพนักงาน และ ประเภทธุรกิจ มีคำถามจำนวนทั้งสิ้น 6 ข้อ ลักษณะของคำถามในส่วนที่ 1 นี้จะเป็นคำถามชนิดปลายปิด แบบ ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ มีทั้งคำตอบที่เลือกตอบข้อที่ตรงกับความเห็นของผู้ตอบมากที่สุด

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรเรื่อง สมรรถนะเทคโนโลยี มีคำถามจำนวนทั้งสิ้น 3 ข้อ

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามที่เกี่ยวกับตัวแปรเรื่อง การเข้าถึงแหล่งทุน มีคำถามจำนวนทั้งสิ้น 4 ข้อ

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามที่เกี่ยวกับตัวแปรเรื่อง ประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ SMEs มีคำถามจำนวนทั้งสิ้น 4ข้อ ลักษณะของคำถามในส่วนที่ 2 ส่วนที่ 3 และส่วนที่ 4 เป็นคำถามชนิดปลายปิดแบบแบ่งระดับคะแนน โดยค่าคะแนนที่น้อยที่สุด มีค่าเท่ากับ 1 และค่าคะแนนที่มากที่สุดมีค่าเท่ากับ 5

3.3 การตรวจสอบเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบคำถามของแบบสอบถามก่อนที่จะนำไปแจกกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งการตรวจสอบเป็น 2 ประเภท กล่าวคือ

3.3.1 การตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบความตรงของเนื้อหาเพื่อพิจารณาเนื้อหาของคำถามที่ต้องมีความครบถ้วนถูกต้อง สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่จะศึกษา โดยดำเนินการดังนี้

1) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อขอความเห็นด้วยการใช้วิธีการตรวจสอบควาสอดคล้องของเนื้อหาทีเรียกว่าวิธีการ IOC

2) หาค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของคำถามที่ผู้เชี่ยวชาญให้คะแนนของการลงความคิดเห็นในแต่ละข้อคำถาม ซึ่งในแต่ละข้อจะต้องได้ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักที่ได้เท่ากับ 1 ซึ่งตัดสินได้ว่าผ่านเกณฑ์

3.3.2 การตรวจสอบความเชื่อถือ หรือความเที่ยง (Reliability)

ผู้วิจัยได้ดำเนินการในเรื่องนี้โดยวิธีการหาสัมประสิทธิ์ครอนแบช (Cornbrash's Alfa Coefficient) ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์ดังกล่าวจะต้องมีค่าอยู่ในช่วงระหว่าง 0.7-1.00

ผลการศึกษา

สรุปผลข้อมูลทางประชากรศาสตร์

1. ผลการศึกษาข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่งงาน ระยะเวลาดำเนินธุรกิจ จำนวนพนักงานประเภทธุรกิจผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายโดยมีอายุตั้งแต่ 51 ปีขึ้นไปส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการหรือเจ้าของกิจการขนส่งทางบกโดยรถ 4 ล้อ

2. ผลสรุปความคิดเห็นที่ต้องการสำรวจ จากการสำรวจความคิดเห็นของผู้ประกอบการ SMEs ด้านอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ด้านสมรรถนะเทคโนโลยีและการเข้าถึงแหล่งทุน พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ค่อนข้างให้ความพึงพอใจต่อสมรรถนะเทคโนโลยีด้านผู้บริหารและพนักงานในองค์กรมีความเข้าใจและให้ความร่วมมือในการใช้ระบบ TMS อย่างเต็มที่

3. ผลสรุปการศึกษาที่ต้องการวิเคราะห์ว่า สมรรถนะเทคโนโลยีส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ SMEs ด้านอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร จากการศึกษาพบว่าสมรรถนะเทคโนโลยีมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ SMEs อุตสาหกรรมด้านโลจิสติกส์ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาดังกล่าวยังเป็นการสอดคล้องกับสมมุติฐานอีกด้วย

ตัวแปรอิทธิพล	**b**	**beta**	**t**	**P-Value (Sig)**
สมรรถนะเทคโนโลยี	-0.19	-.018	-3.72	0.00*
การเข้าถึงแหล่งทุน	-0.07	-0.06	-1.28	0.20

ตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ SMEs ด้านอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร
ค่าสถิติ : **R-square = 0.**042, df = 2.0,397, F = 8.616 ,P **≤ 0.05***

อธิบายได้ว่า โดยภาพรวมตัวแปรอิทธิพลทั้งสองตัวรวมกันจะมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ SMEs อุตสาหกรรมด้านโลจิสติกส์ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครคิดเป็นร้อยละ 4.2 (R^2 = 0.042) อย่างมีนัยสำคัญ โดยที่ตัวแปรอิทธิพลทั้งสองตัวเป็นอิสระต่อกัน (F = 8.616 . P ≤ 0.05*) ทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้เมื่อพิจารณาแยกเป็นตัวแปรอิทธิพลแต่ละตัวยังพบอีกว่า ตัวแปรอิทธิพลแต่ละตัวส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ SMEs อุตสาหกรรมด้านโลจิสติกส์ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า P-Value (Sig) ของแต่ละตัวแปรพบว่า มีค่าต่ำกว่า 0.05 ในขณะเดียวกันยังพบว่าตัวแปรมีอิทธิพลแต่ละตัวส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ SMEs อุตสาหกรรมด้านโลจิสติกส์ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน กล่าวคือตัวแปรอิทธิพลสมรรถนะเทคโนโลยีส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจSMEs อุตสาหกรรมด้านโลจิสติกส์ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร (beta =-0.18) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ด้านการเข้าถึงแหล่งทุน ไม่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจSMEs อุตสาหกรรมด้านโลจิสติกส์ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร

สรุปสมมุติฐานการศึกษา

สมมุติฐาน	**สรุปผล**
สมมุติฐานที่ 1 สมรรถนะเทคโนโลยีส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ SMEs อุตสาหกรรมด้านโลจิสติกส์ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร	**สอดคล้อง**
สมมุติฐานที่ 2 การเข้าถึงแหล่งทุนส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ SMEs อุตสาหกรรมด้านโลจิสติกส์ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร	**ไม่สอดคล้อง**

การอภิปรายผล

การอภิปรายผลในเรื่องนี้เป็นการอภิปรายผลการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยอภิปรายดังต่อไปนี้

1.1 ผลการศึกษาพบว่าสมรรถนะเทคโนโลยีส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ SMEs อุตสาหกรรมด้านโลจิสติกส์ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีความสอดคล้องกับแนวคิดของ Wamba et al. (2017) , Afaishat et al. (2024) , Wibowo (2023) Stanford HAI (Human-Centered AI Index Report) (2025) และ ณัจฐลักษณ์ จันทร์มาลา,และวงศ์แสนสุขเจริญ, เจษฎา (2023) ที่อธิบายว่า สมรรถนะเทคโนโลยีส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจเรื่อง การพัฒนาทักษะ การเรียนรู้ และทัศนคติทางเทคโนโลยีของบุคคลจะส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานอย่างชัดเจนทั้งในเรื่องความเร็ว แม่นยำ และคุณภาพการให้บริการ

1.2 ผลการวิเคราะห์พบว่า การเข้าถึงแหล่งทุนทั้ง 4 ด้าน ไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจของ SME ($p > 0.05$) แต่การพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์แนวโน้มเชิงลบที่เด่นชัดด้านการเข้าถึงสินเชื่อจากสถาบันการเงิน (B = -0.046) และด้านต้นทุนทางการเงินที่เหมาะสม (B= -0.043) ด้านการเข้าถึงแหล่งทุนจากภาครัฐ (B = -0.14) แสดงแนวโน้มความสัมพันธ์ไปในทิศทาง ตรงกันข้าม กับประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ แนวโน้มเชิงบวกที่อ่อนแอ มีเพียงด้าน การเข้าถึงเงินทุนทางเลือก (B = 0.011) เท่านั้นที่แสดงแนวโน้มความสัมพันธ์ไปในทิศทาง เดียวกัน กับประสิทธิภาพ แม้ว่าขนาดผลกระทบในทางปฏิบัติจะน้อยมาก

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้ประกอบการ SMEs ควรพัฒนาสมรรถนะทางเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่องโดยการเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมต่อรูปแบบการดำเนินงาน เช่น ระบบติดตามการขนส่ง (GPS Tracking), ระบบจัดการด้านขนส่ง TMS หรือการใช้ข้อมูลแบบเรียลไทม์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการและลดความผิดพลาดในการดำเนินงาน

2. ภาครัฐและหน่วยงานสนับสนุนควรเพิ่มโครงการอบรมและให้คำปรึกษาทางเทคโนโลยีเพื่อช่วยให้ผู้ประกอบการมีความรู้ในการคัดเลือก บูรณาการ และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีได้อย่างถูกต้อง รวมถึงส่งเสริมการเข้าถึงผู้เชี่ยวชาญด้านดิจิทัลผ่านศูนย์ให้คำปรึกษาหรือเครือข่ายธุรกิจ (Business Network)

3. ควรส่งเสริมช่องทางการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เหมาะสมกับลักษณะธุรกิจโลจิสติกส์เช่น การสนับสนุนสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ โครงการค้ำประกันสินเชื่อ หรือแพลตฟอร์มการระดมทุนออนไลน์ สำหรับผู้ประกอบการที่ต้องการลงทุนในเทคโนโลยีหรือการขยายระบบการขนส่ง

4. ผู้ประกอบการควรวางแผนกลยุทธ์ด้านเทคโนโลยีควบคู่กับกลยุทธ์ธุรกิจโดยกำหนดเป้าหมายการนำเทคโนโลยีมาใช้ให้ชัดเจน เช่น ลดต้นทุน เพิ่มความเร็ว หรือเพิ่มคุณภาพการบริการ เพื่อให้การลงทุนด้านเทคโนโลยีเกิดผลคุ้มค่าและวัดผลได้จริง

5. การสร้างความร่วมมือระหว่าง SMEs ผู้ให้บริการเทคโนโลยี และสถาบันการเงินจะช่วยลดช่องว่างด้านความรู้และเงินทุน ทำให้ SMEs เข้าถึงเทคโนโลยีได้ง่ายขึ้น และสามารถพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาครั้งต่อไป

1 ประเด็นที่พบว่าไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ผลการศึกษาที่พบว่า

1.1 การเข้าถึงแหล่งทุนไม่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ SMEs อุตสาหกรรมด้านโลจิสติกส์ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร สาเหตุที่ไม่สอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องอาจเนื่องมาจากจำนวนตัวอย่างที่ยังไม่มากพอเพราะมีเวลาจำกัด สภาพแวดล้อมในขณะที่ทำการศึกษา เช่น บรรยากาศในขณะให้ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม หรือ ตัวชี้วัดประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจที่ใช้ในการวิจัยอาจมีความอ่อนไหวต่อปัจจัยอื่น ๆ สูงกว่าปัจจัยทางการเงิน ทำให้ยากต่อการค้นพบความสัมพันธ์ รวมทั้งปัจจัยอื่นๆ ที่อาจส่งผลต่อตัวแปรที่ศึกษาและต้องการนำมาเพิ่มเติมในงานวิจัยครั้งต่อไป อาทิ ลักษณเฉพาะของอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ที่มีความซับซ้อนในการจัดการทางกายภาพ ทำให้การเข้าถึงแหล่งทุนทั้งสี่ด้านอาจจะไม่เพียงพอที่จะส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญ

1.2 ผู้วิจัยสำหรับโอกาสต่อไป ควรศึกษากับประชากรและกลุ่มตัวอย่างกลุ่มอื่นๆ เพื่อขยายผลการศึกษาให้กว้างขวางมากขึ้น เพื่อนำผลมาเปรียบเทียบเพื่อให้ได้ความรู้ในมุมมองที่ กว้างขวางเพิ่มขึ้นซึ่งจะได้สรุปเป็นภาพรวมของอุตสาหกรรมประเภทนี้ ได้ชัดเจน เพิ่มมากขึ้นกว่าซึ่งจะได้สรุปเป็นภาพรวมของประชากรกลุ่มใหญ่ มีความคิดเห็นต่ออุตสาหกรรมโลจิสติกส์ขนาดใหญ่หรืออุตสาหกรรมอื่นที่คล้ายคลึงกันอย่างไร

2. ผู้วิจัยครั้งต่อไปควรพิจารณาเทคนิคในการวิจัยประเภทอื่น เช่นการใช้เทคนิคการวิจัยคุณภาพร่วมด้วยเพื่อประโยชน์ต่อไปนี้ได้แก่ 1)เพื่อต้องการความแม่นยำของผลที่ได้รับไม่ว่าผลที่ได้รับจะสอดคล้องหรือไม่ สอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่มีมาก่อนหน้านั้น 2) เพื่อค้นหาเหตุในเชิงลึกถึงเหตุผลที่ผลการศึกษาบางประเด็นไม่สอดคล้องกับ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยก่อนหน้านี้ เช่น เหตุผลที่ตัวแปรย่อย ความถูกต้อง ที่มีอิทธิพลเชิงลบต่อประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ

3. ผู้วิจัยครั้งต่อไปอาจเลือกใช้สถิติอื่นๆ ที่ทำให้ผลการศึกษามีความชัดเจนมากขึ้น เช่น การวิเคราะห์ตัวแปรคั่นกลาง (Mediation Analysis) เพื่อทดสอบว่าความสัมพันธ์ระหว่าง X (การเข้าถึงแหล่งทุน) และ Y

อ้างอิง

Ferraris, A., Mazzoleni, F., Devalle, A., & Couturier, J. (2019).

Digital transformation and the management of organizational routines: The introduction of “smart working”. *Business Process Management Journal*, *25*(7), 1417–1431.

Zeng, J., & Glaister, K. W. (2019). Competitive dynamics: Technology capability, learning and firm performance. Technological Forecasting and Social Change, 144, 218–227.

กิตติ วงษ์สมบูรณ์. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะเชิงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 11 (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ธนาคาร อินทรพานิชย์. (2561). ปัจจัยของสมรรถนะทางเทคโนโลยีและการสั่งสมความรู้ความเชี่ยวชาญขบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่มีอิทธิพลต่อการสร้างนวัตกรรมด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ. [สารนิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์].

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2565, 16 สิงหาคม). ผลการดำเนินงานของระบบธนาคารพาณิชย์ ไตรมาส 2 ปี 2565 (ข่าว ธปท. ฉบับที่ 44/2565)

นภัสพร นิยะวานนท์. (2564). โมเดลสมการโครงสร้างของการเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล นวัตกรรมโลจิสติกส์และการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัลที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการโลจิสติกส์ในประเทศไทย (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

นภัสพร นิยะวานนท์. (2564). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจนำนวัตกรรมโลจิสติกส์มาประยุกต์ใช้ของผู้ประกอบการ SMEs ภาคบริการโลจิสติกส์ (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ปิยะฉัตร จารุธีรศานต์, นพพร เทพสิทธา, และ จตุพร วัฒนดิลก. (2562). แนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่มในงานโลจิสติกส์. การประชุมวิชาการระดับชาติวิทยาลัยนครราชสีมา ครั้งที่ 6, 290.

พิมพ์ชนก ศรีสุวรรณ. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานโลจิสติกส์ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล (วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรามคำแหง

มทินี วงศ์ธราวัฒน์, และ สุภัทรชัย ชัยวิมล. (2566*). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อซ้ำของผู้ประกอบการโลจิสติกส์ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร*, *16*(2), 241-255

วรรณพร ทองประเสริฐ. (2562). *การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของเทคสตาร์ทอัพในประเทศไทย* (สารนิพนธ์ปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.